

Rasbrant

Definition.

En i varierande omfattning skogklädd och blockrik mer eller mindre brant sluttning. Det behöver inte vara en aktiv och pågående rasaktivitet i sluttningen. Vanligtvis befinner sig beståndet i ett naturskogslikt tillstånd.

Kännetecken.

Rasbranterna karakteriseras av en mosaik av olika livsmiljöer. Bestånden kan vara alltifrån ensartade till mycket skiftande med många trädslag. I södra Sverige är lind som klättrar i branten ett typiskt och värdefullt inslag. Rasbranterna uppträder i två skilda typer, dels de som finns i beskuggade nordliga till ostliga lägen, dels de som finns i solexponerade och varma, sydliga till västliga lägen. Då rasbranten är belägen nedanför en Bergbrant får delarna bli skilda objekt. När det är praktiskt svårt att avgränsa biotoperna från varandra, ska båda biotopnamnen registreras.

Signalarter.

Purpurmylia, stor revmossa, baronmossor, fällmossa, mörk husmossa, skuggsprötmossa, västlig hakmossa, skogstimmia, linds kål. Se också boken Signalarter, sid. 34–35 och 56–58 (Skogsstyrelsen 2000).

Andra namn.

Blockbrant, blocksluttning, brant, skravelmark, talusbrant.